

Lov og Evangelium

Nr. 3

MARS 2006

42. årgang

Jesus er oppstanden!

Av Carl Olof Rosenius

Himmel og jord er forenet

På Jesu oppstandelses dag ser jeg Paradiset gjort i stand igjen. Himmelen og barneretten som var tapt, er vunnet tilbake. Jeg hører at Jesus kaller syndere for brødrene sine.

Jeg ser at synden er sonet. Guds barn er frigjorte, rettferdige og rene i Guds dom. Både Peter, etter sitt dype fall, og de andre disiplene, alle med sine synder, er nå likevel Kristi elskede brødre.

Jeg ser at loven ikke lenger dømmer dem som er i Kristus. Den kan ikke

hindre deres brorskap med Herren. Jeg ser at døden ikke har makt til å beholde oss. For vår oppstandne bror er «første-grøden av dem som er sovnet inn», 1Kor 15:20.

De to disiplene som gikk til Emmaus, talte – uten å vite det – med Herren selv. De var fulle av bedrøvelse, enda han gikk der ved siden av dem. For øynene deres ble holdt igjen så de ikke kjente ham. Slik går vi også ofte, fulle av klager og sorg midt i den største herlighet. Midt i den mest overstrømmende rikdom er vi så fattige at vi kunne dø av bekymringer. →

«Som den gylne sol frembryter Gjennom den kullsorte sky Og sin stråleglans utskyter, Så at natt og mulm må fly, Så min Jesus av sin grav Og det dype dødens hav Oppstod ærefull av døde Imot påskemorgnrøde.»

Thomas Kingo 1689

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Vidjeveien 35, 4310 Hommersåk. Tlf. 51 62 26 53
E-post: magekang@online.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furufølten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50. Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland
4360 Varhaug. Tlf. 51 43 04 06
E-post: tskydland@yahoo.no
Bankgiro: 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Tlf. 33 36 17 70. Fax 33 36 17 71
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Bare Herren kunne få åpnet øynene våre, skulle vi få se at det er fullbrakt alt det som Gud gav løfte om allerede i Paradiset, og som han også siden stadig gav rikere løfter om. Syndefallet er gjort godt igjen. Den tapte barneretten og himmelen er vunnet tilbake.

De første som møter oss påskemorgen ved Jesu grav, er «to menn kledd i skinnende klær». De taler tillitsfullt med kvinnene og gir dem beskjed om det som er skjedd: «Frykt ikke! Dere søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er oppstått, han er ikke her! Se, der er stedet hvor de la ham». – Guds engler var de første som kom med budskapet om Kristi fullbrakte forsoningsverk. Akkurat som de også var de første som forkynnte at Frelseren var født.

Jesus er oppstanden. Døden er overvunnet og oppslukt av livet. Synden er sonet, loven oppfylt, forbannelsen opphevet og rettferdigheten tilfredsstilt. Gud er fornøyd!

Jesu brødre

Den oppstandne Herre Jesus Kristus bruker et nytt ord og kaller sine disipler for brødre. Maria Magdalena står ved graven og gråter. Da åpenbarer Jesus seg for henne og sier: «Gå til mine brødre og si til dem: Jeg farer opp til min Far og deres Far, min Gud og deres Gud», Joh 20:17.

Før sin oppstandelse hadde nok Jesus kalt dem venner. Og med alminnelige ord hadde han forklart at «den som gjør Guds vilje, han er min bror

og søster og mor». Men han hadde ikke direkte kalt dem brødre.

Først nå, når menneskets opprinne-
lige barneforhold hos Gud er gjenopp-
rettet, er det han begynner å bruke nav-
net «bror». «Mine brødre», sier han,
«min Far og deres Far, min Gud og de-
res Gud»!

Disse ordene får størst vekt når vi
tenker på at det er det første han sier
etter sin oppstandelse. Det store målet
for Kristi forsoning er nettopp å gjen-
opprette det barnekåret som vi mistet
ved fallet.

Dette er saken: I begynnelsen ble
mennesket skapt til Guds barn og ar-
ving. Dette barneforholdet ble ødelagt
i syndefallet. Men kvinnens sæd skulle
rette det opp igjen. I dette barnekåret
ligger hele frelsen og evig liv gjemt.
«Men er vi barn, da er vi også arving-
er», Rom 8:17. Det at vi skulle få bar-
nekår, er målet for og summen av alt
som Kristus kom for å gi oss, Gal 4.
Barneforholdet gjelder alle som ved
Ordet tror på Kristus.

Denne broderhilsenen kom til disi-
plene akkurat da når de hadde syndet
aller verst. De hadde tatt imot nattver-
den og hørt Herrens vidunderlige av-

*Er det sant at Jesus er min broder
og at himlens arv meg hører til?
Å, så bort med alle tårefloder.
Bort med alt som enn meg engste vil.*

*Gud min broder – under over under!
Å, hva større er vel sagt på jord!
Skjønt jeg ei kan tro det alle stunder,
det er dog hans eget sanne ord.*

*Skjønt jeg ei kan tro det som jeg ville,
er dog saken alltid like sann.
Ei i tvil jeg vil min fred forspille,
for min Jesus aldri lyve kan.*

*Å, det broderskap, se det forjetter,
mer enn alt hva her man nevne kan.
For ved Jesu side det meg setter,
gi meg rett til samme arv som han.*

*Samme arv der oppe i det høye,
samme himmel, samme Gud og far.
Herre, Herre, åpne blott mitt øye
for de skatter jeg i sannhet har!*

Lina Sandell (Sb. nr. 311, v. 1-3+5-6)

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, mars 2006

Jesus er oppstanden! Av Carl Olof Rosenius	side 1
Alt er ferdig! Intervju med Sigbjørn Agnalt	side 5
Jesus døde for alle. Av Johannes Thorvaldsen	side 8
Tema-innstikk om Bibelskolen på Fossnes. Ved pbh, ig, drl	side 9
Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte. Av Jan Endre Aasmundtveit	side 21
Kjødets begjæring (II). Av Ole Hallesby	side 25
Hjelpesending til Moldova.	side 28

skjedstale. Så skiltes han fra dem. Hva gjorde de så? På grunn av menneskefrykt fornektet Peter samme kvelden sin Herre og Frelser. Og han stadfestet sine løgnaktige ord med eder og forbannelser.

Tidligere på kvelden hadde de trettet om hvem av dem som var den største. Senere falt de i søvn mens Frelseren bad og svettet blod. De kunne ikke våke én time med ham. Da Jesus ble grepet, flyktet de. Dette er så store synder og så dype fall at en må undre seg over at de ikke gikk til grunne i sin sorg.

De forstod godt hvor syndig dette var. For da Jesus på forhånd sa at de i denne natt skulle ta anstøt av ham, forsikret de at de heller ville dø med ham. Og da Peter hadde fornektet ham, gikk han ut og gråt bittert.

Etter alt dette hadde de ikke fått et ord fra ham, før de nå fikk denne broderhilsenen. Vi har ikke ord som kan uttrykke hvor gripende dette er. Kan det tenkes noe mer herlig bevis på at Kristus nå ved sin død fullkomment har sonet for våre synder?

Her ser vi frukten av Kristi død og oppstandelse. Han er «død for våre synder og oppreist til vår rettferdiggjørelse». Og vi skjønner disse ordene: «Er Kristus ikke oppstått, da er dere ennå i deres synder». 1Kor 15:17

Etter sin oppstandelse skynder Kristus seg med å sende dem denne hilsenen og kalle dem brødre. Det viser oss hva for et nåderike vi nå eier. Synden skal aldri tilregnes oss så lenge vi blir hos ham. Vi skal få tukt og ris, men

nåden og barnekåret skal stå urokkelig fast så lenge vi med all vår elendighet holder oss til Kristus.

Luther skriver om dette: «Det er sant at jeg har syndet og er helt uverdigg til å være Kristi bror. Men hvis jeg nå av den grunn lot være å ta imot dette brorskap i tro, det som ikke jeg eller noe menneske, men Guds evige Sønn ved sin død har gjenopprettet for meg, da gjorde jeg i tillegg til andre synder også den at jeg fornektet Kristi gjerning, og beskyldte han for løgn. Gud bevare meg i nåde fra det!

Jeg vil heller si: Jeg vet at jeg er et uverdigg menneske, mer verdigg til å være djevelens enn Kristi bror. Men nå har Kristus sagt at jeg er hans bror akkurat som Peter, fordi han er død for meg så vel som for ham, og han var en synder liksom jeg. Det er også Kristi bestemte vilje at jeg uten å tvile skal tro ham, og ikke tenke at jeg er uverdigg eller full av synd, – særlig når han ikke vil tenke slik og ikke vil komme mine synder i hu. Han vil ikke vite av dem. Han vil la alt være ganske som dødt og begravet.

Hvor mye mer skal da ikke jeg la det være slik, og bare hjertelig takke og elske min kjære Herre for en slik usigelig stor nåde. Jeg tynges av synd, men jeg må ikke av den grunn avvise den store nåden og det brorskapet han tilbyr meg. Tror jeg det ikke, er det verst for meg. Men det betyr ikke at det derfor er løgn. Hos ham står det fast».

*Fra «I syndsforlatelsens rike»,
Arven forlag 2000*

– Alt er ferdig!

Sigbjørn Agnalt (50) intervjues av Dag Rune Lid

– Som ungdom slet jeg mye med å få bukt med synden i mitt hjerte, før jeg kunne tro at evangeliet gjaldt meg. Jeg tenkte jeg måtte gjøre meg «ferdig» først, så jeg kunne bli verdig til nåden. Da talte Herren til meg i ordet og sa: «Alt er ferdig!»

Det er Sigbjørn Agnalt (bildet) som sier dette. Nå i januar begynte han som lærer ved Bibelskolen på Fossnes, hvor han underviser i Johannesevangeliet og i sjelesorg.

– Det gir meg veldig mye å få arbeide med Guds ord, sier han.

Noe vekkende med seg

– Far var formann i misjonsforeningen hjemme, og det gjorde at forkynnerne ofte bodde hjemme hos oss. Jeg husker spesielt samtaler rundt kveldsbordet etter møtene. Det kunne være dype åndelige samtaler, og som barn gav det meg mye å lytte til disse.

– Forkynnerne bar med seg noe av det vekkende og ransakende, og de stilte oss spørsmålet: – Hvordan har du det med Gud? De forkynte loven med fokus på syndserkjennelse og omvendelse, men også evangeliet til trøst og rettferdighet i Kristus, sier Sigbjørn Agnalt.

– Jeg husker spesielt ett møte hvor det hadde vært ransakende forkynning, og en eldre troende reiste seg og siterte sangen:

*O min Frelser så kjær,
hvor elendig jeg er,
med et hjerte fordervet av synd!
Ifra hode til fot,
hjerterets innerste rot,
kun en eneste masse av synd.*

– Forkynnelsen som vi hadde sittet og lyttet til, hadde skapt en dyp erkjennelse av at slik var han, men samtidig vitnet han om gleden og frelsen i Kristus, som Per Nordsletten vitner om i slutten av denne sangen:

*O min frelser så kjær,
kan du slik som jeg er,
ta imot meg og feste til brud?*

*Og kan du ha meg kjær,
selv så heslig jeg er,
da er du en forunderlig Gud.*

– Jeg husker at dette vitnesbyrdet gjorde et dypt inntrykk på meg. Dette er sann vekkelser. Stilner vekkelseren dør det åndelige livet. Denne erkjennelse er noe som har fulgt meg senere i livet, sier Agnalt.

Sorger og glede

Da han var 20 år fikk han kall til å reise som forkynner i Misjonssambandet. – I den første tiden reiste jeg sammen med andre forkynnere, og spesielt var jeg mye sammen med en eldre forkynner ved navn Olav Bekkhus. Han betydde mye for meg, og det å reise med ham var som en bibelskole for meg, sier han.

Det ble fire år som forkynner, før han overtok farsgården hjemme i Skiptvet og ble bonde på heltid. I 1981

*«Vil du bli frisk fra
synden, da må du ikke
gå bort fra Kristus,
men enda mye mer
løpe til ham enn om en
legemlig nød hadde
rammet deg».*

Martin Luther

ble han gift med Irene, og de fikk til sammen 6 barn, men lille Ragnar døde bare 5 måneder gammel. Han var født 3 måneder for tidlig.

– Da vi satt sammen om kveldene i denne tiden, etter at Ragnar var født, leste Irene og jeg fra Salmenes bok. Vi fikk på forunderlig vis oppleve at Guds ord talte trøst til våre hjerter, og vi fikk hjelp i den vanskelige tiden. Gud bar oss ved sitt ord. Etter 5 måneder tok Gud Ragnar hjem til himmelen.

– Men det underlige skjedde, at vi noe senere fikk sønnen Svein. Han ble født enda mer for tidlig, over 4 måneder. Ingen trodde at det var noe håp for han. Svein veide i underkant av 500 gram, og var så liten at jeg kunne tre gifteringen min inn på armen hans. Som ved et Guds under ble han bevart igjennom alle farer og fikk vokse opp. Da fikk vi se inn i Guds forunderlige råd. Han gjør oss ikke sterke, men han er vår styrke. Og i det har vi nok.

Fra 1996 opplevde Sigbjørn en svært tung tid med en manisk depresjon som varte i hele 5 år. – Det var en tid med mye lidelse, og jeg lærte betydningen av ordene fra en gammel bønn – å lide Guds vilje.

– I slike perioder opplever en hvor liten og svak en er, og at en har intet å hjelpe seg selv med i nøden. Jeg ble en som fikk leve på barmhjertighet, fra Gud og medmennesker. Da først forsto jeg hvor viktig det er å eie barmhjertighet. Vi blir så lett harde og ubarmhjertige i vår streben etter å eie den rette kristendom, den rette tro, den

rette lære og de rette meninger. Men slik var ikke Jesus.

Fra ku og kalv til kateter

Han er fortsatt bonde, men har nå også en halv stilling ved bibelskolen. En får lyst til å spørre hva som får en garvet bonde til å flytte «inn» og bak kateteret? – Det er nok gleden ved å få arbeide med Guds ord – men også nøden, sier han med overbevisning. – Den som ser nøden, ikke bare hos andre, men enda mer hos seg selv, og som har funnet botemiddelet, har også fått et kall.

– I Ordet finner jeg selv trøst og hjelp, og det ønsker jeg å få dele med andre. Som ungdom slet jeg mye med å få bukt med synden i mitt hjerte, før jeg kunne tro at evangeliet gjaldt meg. Jeg tenkte jeg måtte gjøre meg «ferdig» først, så jeg kunne bli verdig nåden. Da talte Herren til meg i Ordet og sa: «Alt er ferdig!» (Mat 22:4)

– Dette Ordet løste meg. Jeg hadde hele veien strevd med å bli ferdig. Nå fikk jeg høre at jeg kunne komme og ta imot det Herren hadde gjort ferdig – og han gir alt. Gang på gang har jeg fått komme tilbake til dette ordet – alt er ferdig. Frelsen er ferdig, og det er intet vi skal gjøre. Vi skal få ta imot alt av nåde, sier han med ettertrykk.

Fokus i forkynnelsen

– I forkynnelsen mener jeg det er viktig å få fram hele bredden i Guds ord. Guds ord er rikt og stort, og gir oss alt som vi trenger for et liv med vår Frelser i denne verden – slik at vi kan

nå fram til det evige liv. Derfor skriver Paulus til Timoteus, med tanke på det han hadde fått overgitt av Herren: «Jeg vitner for Kristus Jesus og de utvalgte engler: Ta vare på dette uten fordom og uten å handle partisk». (1Tim 5:21) Uten fordom, betyr at vi skal være åpne og mottaglige for alt Guds ord.

– Når vi skal på talerstolen tenker vi at det er viktig å ta fram det sentrale, og det er rett, men samtidig må vi bruke hele Bibelen, og ta fram ulike sider fra Guds ord. Dette gjelder også på en bibelskole. Det er viktig at elevene kan lære å bedømme det som de møter i tiden – hva som er godt og dårlig i kulturen, litteraturen, sangen og musikk osv. slik at de unge kan oppøves til å vurdere det de møter ut fra Guds ord, sier han.

Han nevner ordet fra 1 Tess 4:4-5 som et eksempel på et viktig emne å ta frem overfor de unge: «Hver av dere må vite å vinne sin egen ektefelle i hellighet og ære, ikke i lidenskapelig begjær slik som hedningene, de som ikke kjenner Gud».

– Dette bryter helt med tankene i tiden og det de unge møter i verden. Derfor er det viktig å ta dette fram i forkynnelsen. De unge må få bibelsk veiledning, slik at Herren kan få lede dem også på dette området i livet. Guds ord taler om en mye bedre vei, enn det vi i dag får høre fra mange hold, ved at vi skal vinne vår ektefelle i hellighet og ære, og ikke la lidenskap og begjær styre dette. Det gir et godt utgangspunkt for sann livslykke, avslutter Sigbjørn Agnalt.

L&E

Jesus døde for alle

Av Johannes Thorvaldsen

Det er viktig at vi deler med hverandre noe av det beste vi vet om Jesus. Nå vil jeg fortelle noe jeg har hørt:

På det gamle kvinnefengslet i Oslo lå det en fange og skulle dø. Tenk at en kvinne kan komme i fengsel, dere. Hun hadde sikkert vært en liten, snill pike engang, med klare øyne og et fint smil. Men så lekte hun med synden. Og siden lekte synden med henne. Hun var i lyset, men kom inn i mørket, syndemørket.

Nå skulle hun altså dø. Fengselspresten var hos henne og leste Guds ord for henne. Hun kom inn i lyset igjen, lyset fra Jesus.

Går det an å komme inn i lyset så skitten og syndig? Ja, tenk – så stor en frelser og så god er Jesus!

Nå skal dere høre hvilket vers presten leste for denne fangen som det siste. Det står i 1. Johannes brev 1:7: «Men dersom vi vandrer i lyset, likesom han er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønns blod renser oss fra all synd».

Det var ikke lett for denne kvinne å tro dette. Men til slutt fikk hun hvile i det. Hun hvisket for seg selv ordene om igjen og om igjen: «...renser fra all synd, – all synd». På det gikk hun heim til himmelen.

Dagen etter tok presten en avis og leste. På første siden sto det med store bokstaver: Kong Oskar den annen døde i natt. Det var kongen i Sverige. I

stykket om hans død sto det: «Det siste dronningen leste for kongen, var dette ordet: Jesus, hans Sønns blod renser fra all synd».

«Tenk!» sa presten til seg selv, «en fange og en konge døde samme natt. Og begge døde i tillit til den samme frelse. Og begge trengte den samme Frelser. Og Jesu blod var nok for dem begge».

Det er påskelørdag når jeg skriver dette. Dette vi har for oss i andakten her, er vårt påskebudskap. Jesus døde for oss.

Kjære barn og unge! La påskebudskapet få plass i hjertet og i livet. Det er stort å kunne møte en tilgivende Frelser i døden.

Men det er enda større og bedre å møte denne Frelser i livets glade morgen, og siden få la ham eie hele livet.

*Fra «La de små barn komme»,
Lunde forlag 1991*

Dette nummeret inneholder informasjon om Bibelskolen på Fossnes. Vi venter nå på de første søkerne til høsten. De siste årene har statsstøtten gått drastisk ned. Vi er derfor glade for all støtte og forbønn.

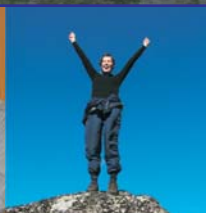
Kontonummer til bibelskolen/
misjonen finnes på side 2 i bladet.
Red.

Kom avsides med Ordet!

«Herren din Gud fører deg inn i et godt land, et
land med rennende bekker, med kilder
og dype vann, som veller fram i
dalene og på fjellene ...»

(5Mosebok 8:7)

Bibelskolen på Fossnes
NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

«Opplat mine øyne, så jeg kan sk

Hvilke kurs, fag mv tilbyr skolen?

Skolen tilbyr to godkjente kurs: ettårig og halvårig bibelkurs (4 mnd høst og 5 mnd vår). Kursene kan tas på deltid slik at et halvårskurs tas over ett år eller et ettårig kurs tas over to år. I tillegg er du velkommen til å følge undervisningen for kortere perioder, noen timer pr. uke eller over lengre tid slik det måtte passe for deg.

**Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på
min sti. (Sal 119:105)**

Undervisningen konsentrerer seg i hovedsak om følgende fag:

- Innføring i GT og NT (oversiktsmessig gjennomgang av samtlige bøker)
 - Skapelsen og skaperordningene, syndefallet, Israels historie fra Abraham til bortførelsen til Babel, de ti bud, tabernakelet, gudstjenesten og ofringene i GT.
 - Eget fag med gjennomgang av småprofetene.
 - De politiske og religiøse forhold i Israel på Jesu tid, Jesu gjerning fra sine ulike sider.
 - Oversiktsmessig gjennomgang av hovedtankene i de ulike brevene i NT.
- Detaljert gjennomgang av enkelte sentrale bøker i GT og NT
 - Mosebøkene (særlig 1. Moseb.) som del av GT.
 - Salmenes bok (utvalgte salmer)
 - Profeten Jesaja
 - Matteusevangeliet
 - Johannesevangeliet
 - Romerbrevet
 - Kolosserbrevet eller tilsvarende (bibelgruppe)
 - Hebreerbrevet
 - 1. Johannesbrev
 - Johannes Åpenbaring
- Tros lære
 - Vi bruker Øivind Andersens grundige og solide lærebok i Tros lære
- Kirkehistorie
 - Europeisk kirkehistorie fra aposteltiden og fram til pietismen
 - Norsk og skandinavisk kirkehistorie fra reformasjonen til i dag.
- Prekenlære, sjelesorg (ikke utøvelse, men få lære om)
- Sang og musikk
 - Vi har en time teoretisk undervisning i den kristne sangens og musikkens historie, fra det gamle testaments tid og fram til i dag.
 - Fossneskoret gir mulighet for selv å synge.
- Gymnastikk (for internatelever)
 - Vi leier en gymsal en kveld pr uke, har egne rom for styrketrening, klatring, bordtennis, innebandy og gode muligheter ute for volleyball og fotball, samt skiløyper om vinteren.

Det er mulig for de som ønsker det, å få undervisning i Bibelens grunnspråk - greske eller hebraisk som valgfag.

Du er hjertelig velkommen som

«Se de underfulle ting i din lov.»

Hvem er bibelskolen for?

Bibelskolen er for alle som ønsker å trenge dypere inn i Guds ord og lære Jesus Kristus bedre å kjenne.

De fleste elevene er tradisjonelt 19-25 år gamle, men vi har som regel også eldre elever, både husmødre og pensjonister og andre som følger undervisningen.

Vi har internat med moderne standard til rimelige priser for alle som bor hjemmefra. Men det er også noen som bor hjemme og følger undervisningen som dagelever.

Hva er målet med undervisningen?

Gjennom undervisning, ulike samvær og personlig samtale ønsker vi at du kan

- lære Jesus bedre å kjenne og bli grunnfestet i troen på ham
- trenge dypere inn i Guds ord
- få avklaring i personlige trosspørsmål
- møte kallet til misjon hjemme og ute

Veiledning i forbindelse med høyskolestudium i kristendom

Elever som ønsker å ta et høyskolestudium i «kristendom» parallelt med bibelskoleåret, kan få hjelp og veiledning i dette. Det er nå mulig å ta fullt grunnfagsstudium som privatist, og høyskoler tilbyr oppfølging via internett. Elever som bor i internatet kan bruke skolens datamaskiner til dette. I tillegg til den veiledning høyskolen gir, kan de få oppfølging av skolens lærere. Dette kan være nyttig og nødvendig i møte med bibelkritikk og annet som kan skape tvil og vanskeligheter.

Skolens sterke vekt på sentrale bibelfag, omfattende undervisning i troslære og kirkehistorie, gir elever som ønsker å gå videre med høyskolestudium eller teologisk studium et godt grunnlag.

Hva koster det å gå på Bibelskolen på Fossnes?

Selve undervisningen er gratis. Noen få lærebøker må en regne med å kjøpe, men alt undervisningsmaterieell som skolen selv utarbeider får elevene kostnadsfritt. Noe kostnader til turer i Norge og evt til Sverige/Danmark må også påregnes, men det er ikke tale om store beløp, max noen hundre kroner pr skoleår.

Det vil si at de som bor hjemme kan regne med fra noen hundre kroner og opp til et par tusen i kostnader totalt for et skoleår. Elever som bor i internatet må betale kr. 3300,- pr mnd, dvs 29.700,- pr år for full kost og losji. Da må en regne med å ha litt kjøkkentjeneste og annen internattjeneste, noe som går på omgang blant de som bor i internatet.

I og med at skolen er godkjent av myndighetene, har elever som bor hjemmefra rett til lån og stipend i Statens Lånekasse for utdanning. Søknad sendes gjennom skolen etter at kurset har begynt.

Kursstart og kursvarighet

Høstsemesteret begynner omkring 20.august, og avsluttes omkring 15-20.desember.

Vårsemesteret begynner omkring 3-4.januar og avsluttes omkring 10.juni.

Hva gjør jeg for å bli elev?

Du tar kontakt med skolen og får tilsendt et søknadsskjema som du fyller ut og sender til oss. Vi opererer ikke med søknadsfrist, men ser gjerne at elever søker så tidlig som mulig, og helst før 1.juni (1.desember for vårterminen). Når du har mottatt brev om at du er opptatt som elev ved skolen, regner vi plassen som mottatt dersom vi ikke får annen beskjed i løpet av to uker.

Adresse og telefonnummer - se midtsiden.

elev ved Bibelskolen på Fossnes !

Blikket festet på Jesus

André Heian kommer fra Kodal i Vestfold. Han var elev ved skolen 2001/02, og etter nyttår begynte han som vaktmesterasistent. Før dette jobbet han som møbel-snekker.

– Jeg trives veldig godt her, med mange utfordrende og varierte arbeidsoppgaver. Det er trivelige arbeidskollegaer og elever, og det skaper en god og givende arbeidshverdag. Bare det å stadig får høre Guds ord og sang fra timene i bakgrunnen når en jobber, er en stor forskjell fra en verdslig arbeidsplass.

Han mener det er viktig for oss å daglig få trenge inn i Ordet og øse av de rikdommer som er å finne der. Heb 12:2 sier: «med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender.» Det er så lett å se på seg selv, men her blir vi minnet om at det er Jesus vi skal se på. Den som holder seg nær Jesus skal aldri fare vill, sier André.

Gud leder sine

Sara Lingmalm kommer fra Silverdalen, syd-øst i Sverige. Hun var elev her skoleåret 2001/02, men hun kom tilbake og har nå vært her som husmor siden høsten 2004.

– Etter bibelskoleåret var jeg tilbake i Sverige og tok utdanning innen mat og ernæring. Da jeg avsluttet skolen, søkte jeg jobb, og det var da jeg fikk spørsmål om å komme tilbake til Fossnes – og slik ble det.

– Bibelskoleåret betydde mye for meg. Jeg har så tydelig fått se hvordan Gud leder sine på de rette veier. Salme 37:5 sier: «Sett din vei i Herrens hånd og stol på ham! Han skal gjøre det.» Det er så godt å få legge alle ting i Herrens hånd, både små og store ting, og vite at han har omsorg for oss, sier Sara.

– En stor del av dagens arbeid blir på kjøkkenet. Jeg har lært mye av egne erfaringer. Det har blitt mye svensk mat, så det er godt at mange av elevene er fra Sverige, men de norske elvene er også flinke til å spise, sier hun med et smil.

– Det er fint å arbeide på en bibelskole med et kristent miljø der Guds Ord får stå i sentrum i alt vi tar oss fore. Det gjelder også alle praktiske saker som må til for at en bibelskole skal fungere, sier Sara Lingmalm.

Ordet er rikt

Det er god stemning på kjøkkenet. Elevene har sin faste turnus der, og vi treffer en blid jente med svensk morsmål. Annelie Lundmark er navnet, og hun kommer fra Byske i Nord-Sverige, fra en forsamling innenfor «Bibeltrogn Vänner» (ELM-BV).

Da vi stiller spørsmålet om hvorfor hun havnet på bibelskole, tenker hun seg litt om og svarer tankefullt: – Jeg hadde ønske om å lære Jesus bedre å kjenne og få mer innsikt i Guds ord. Så langt har det vært veldig positivt, og over de forventningene jeg hadde, sier hun.

– Jeg har funnet så mange rikdommer i Guds ord, som jeg før ikke visste om. Det er forunderlig hver dag å få sitte og lytte til utleggelsen av Guds ord, og få tid til å fordøye stoffet.

– De ulike fagene overlapper hverandre, og bibelgruppa på mandagskveldene er veldig givende. Da studerer vi Kolosserbrevet og samtaler om innholdet. På forhånd har en av oss laget spørsmål til teksten som skal gjennomgås, og så belyser vi disse spørsmålene ut fra Ordet. Jeg vil virkelig anbefale andre å ta et år på Fossnes, kommer det entusiastisk.

Hun nevner også noe som hun har stanset for i det siste: – Jeg har tenkt på hva en samtaler med andre om. Det er så lett at hjertet blir opptatt av de mange ting i denne verden, og at samtalen med andre bare blir

«Den som akter på
ordet, skal finne lykke.
Og den som setter sin
lit til Herren, er salig».

Ordspr. 16:20

om vær og vind, og ikke om det sentrale – om hva vi har i Kristus, sier hun ettertenksomt.

Det virker som om de høye fjell og dype fjorder har gjort inntrykk på henne, og hun legger ikke skjul på at hun har opplevd Norge som et utrolig vakkert land. – På samlingsturen i høst var vi blant annet på fjellvandring på Prekestolen i Rogaland, og det gjorde sterkt inntrykk, avslutter hun.

Bibelskolen på Fossnes
NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

*... hos deg
er livets kilde. I ditt
lys ser vi lys. (Sal. 36.10)*

Åndelig samfunn

- Det var godt å få sitte under Ordets hørelse da jeg gikk på Bibelskolen, og nå er det fint å få bo på studentheimen og få være del av et åndelig samfunn der både unge og eldre er med.

Daniel Teigen,
tidligere elev som nå bor
ved studentheimen på Fossnes

Godt å oppleve at Ordet er levende!

- I timene var det godt å få oppleve at Guds ord er levende. Som valgfag hadde jeg hebraisk - GT's eget grunnspråk og det var utrolig interessant!

Hildegunn Stensvold Hansen,
tidligere elev

INFORMASJON:

Bibelskolen på Fossnes

Adresse: 3160 Stokke

Telefon.: 33 36 17 70

Internett.: www.nll.no

E-post....: bibelskolen@nll.no

www.nll.no

Stillhet og fordypning

– Jeg hadde lenge sett fram til et år på bibelskole for å få tid til stillhet og fordypning i Guds ord. Nå ser jeg tilbake på året med stor takknemlighet og glede! I Ordet fikk jeg se Guds godhet mot synderen, som David skriver: «Smak og se at Herren er god! Salig er den mann som tar sin tilflukt til ham.»

Salme 34,9

Henny Lundmark, Sverige, tidl. elev

Bibelskole ?

Bibelskolen på Fossnes ble etablert i 1992, men budskapet vi ønsker å formidle er gammelt og evigvarende, gitt oss i Den Hellige Skrift ved apostler og profeter drevet av Den Hellige And. Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord, og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den luthersk-rosenianske arv.

Bibelskolen eies og drives av
Norsk Luthersk
Lekmanns
-misjon.

Årets kull, des. 2005

Bibelskolen i åndskampen

Av Dag Risdal

Spør etter de gamle stier!

Det bildet vi får av teologi- og åndssituasjonen i dag, er å ligne med et nattemørke som er på vei inn over oss. For søvn innebærer at vi blir påvirket av denne verdens ånd. Der gudslivet ikke blir fornyet gjennom Ordet om Lammet, blir vi åndelig likegyldige og døden nær.

Vår største åndelige fare er den moderne teologis syn på synden og på Jesus, uttalte Ludvig Hope. Åndsarven må ikke sekulariseres, men den må gjenreises på den gamle grunnvoll!

Vår generasjon har mistet festet i Guds ord. Derved kan vi bli rike på synspunkter – men fattige i overbevisning og klare standpunkter! I forhold til våre åndelige fedre, har vi tapt mye av den åndelige dømmekraft de hadde.

Evighetsdimensjonen er blitt borte for vår kristenslekt. Derfor blir det lite bønn og liten tro (Luk 18:8).

Hva er vårt kall i denne tid? – Jesus har svaret: «Jeg må gjøre hans gjerninger som har sendt meg, så lenge det er dag. Natten kommer da ingen kan arbeide». (Joh 9:4) Vi har frihet til å arbeide – Gud være lovet. La oss nytte mulighetene mens vi har dem! Vi må stå midt i tiden med sannheten som norm – og evigheten som mål.

Men vi må vite hvor vi står i åndskampen: «Vær ikke redd for dem, så jeg ikke skal gjøre deg redd for dem»! Slik lød Herrens kall til Jeremia (1:17).

I Guds rikes historie er det oppmuntrende å legge merke til at når det hele så mørkest ut, lot Herren oppreise en Nehemja. Han fikk nåde til å bygge opp igjen muren i Jerusalem og dermed gjenreise Guds rike. Og situasjonen ble som ny! Vi må stå i frontstilling som Nehemja og hans venner – med sverd ved lend – og med forvisning om at «vår Gud vil stride for oss».

Bibelskolen i endetidsperspektiv

Jeg drister meg til å komme med den påstand at jo lenger vi kommer inn i endetiden og nærmer oss Jesu gjenkomst, desto større betydning vil de bibelskoler få som Herren kan bevare i sannheten.

For det som alt kommer til å dreie seg om i endetiden, vil bli for eller imot Bibelens sannhet. Kampen kommer til å stå mellom Kristi Ånd og Antikrists ånd. Guds Ånd fremmer Jesus i sentrum – Antikrists ånd fremmer mennesket i sentrum.

I lys av Bibelen vil satans taktikk i endetiden gå ut på å gjøre løgnen så lik sannheten som mulig – og få gjort avveien så lik veien som mulig. «Det blir kaos i menneskers tanker om Gud, og Antikrist går inn i dette kaos». (Øivind Andersen)

Vi finner en sterk og realistisk skilddring av den læremessige forførelse i Bibelen: «Den lovløse kommer etter satans virksomhet med all løgnens

makt og tegn og under. Det skjer med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst. Derfor sender Gud dem kraftig villfarelse, så de tror løgnen...» (2Tess 2:9-11)

I endetiden blir det derfor ganske umulig å stå i et læremessig nøytralt tomrom. Den som ikke blir i Sønnen, vil ganske visst bli fanget inn av forførelsens åndsmakt! (Sml. Luk 11:23-26)

I denne tid er det grunn til å spørre: «Vekter! Hvor langt på natt»? (Jes 21:11) Har natter mørket og endetiden begynt å trenge på? Jesus sier: «Jeg må gjøre hans gjerning som har sendt meg, så lenge det er dag. Natten kommer da ingen kan arbeide». (Joh 9:4)

Kan det tenkes at bibelskolene – i endetiden – kan komme til å bestå av små, enkle (og kanskje skjulte) «bibelstudiesentra», spredt rundt i de nordiske land?

«De som bygde på muren, og bærerne med sine byrder, de utførte arbeidet med den ene hånden, og med den andre holdt de sitt våpen. Hver av bygningsmennene hadde sverdet bundet til siden mens han arbeidet. Og basunblåseren stod ved siden av meg. Jeg sa til stormennene og forstanderne og til hele folket: Arbeidet er stort og omfattende, og vi er spredt på muren langt fra hverandre. På det sted hvor dere hører basunen lyder, der skal dere samle dere hos oss. Vår Gud vil stride for oss».
Neh 4:17-20

Innen hver bibelskole blir det også kamp om å bli stående i sannheten. Men der hvor lyset fra evangeliet kan bli bevart, vil disse små skoler i endetiden kunne få en særlig oppgave av Herren til å befeste og styrke troens folk. «Hvem er da den tro og kloke tjener som hans herre har satt over sine tjenestefolk for at han skal gi dem mat i rette tid? – Salig er den tjener som hans herre finner i ferd med å gjøre dette, når han kommer»! (Mat 24:45-46) Her taler Jesus om å dele ut Livets Ord i endetiden. Den lille rest må være bevisst sitt kall.

Vranglære bekjempes ikke ved fortieelse, med ved forkynnelse av den sanne bibelske lære. De små bibelskoler i endetiden kan komme til å få noe av den samme profetiske funksjon som Jesaja fikk: «Bind vitnesbyrdet inn, forsegl ordet i mine disipler»! (Jes 8:16) Slike små bibelskoler vil muligens kunne bidra til å demme opp mot den bibeloppløsende teologien.

Tilsvarende ser vi også i Åp 1:3: «Salig er den som leser (oppleser) og de som hører det profetiske ord og tar vare på det som der står skrevet. For tiden er nær».

Det ville være en rik tanke om bibelskolene i endetiden kunne få være redskaper til å hjelpe og modne unge kristne til bibelsk «sunn kost» – slik at de kunne bli bevart hos Jesus når endetidens forførelser setter inn. Måtte Gud hjelpe oss i denne tid til å ta vare på Guds ord!

*Fra «Bibelskolen i åndskampen»,
Stiftelsen på Bibelens Grunn, 1996*

Tok kristendom grunnfag

På et av rommene står det en PC med diverse teknisk utstyr tilkople, og på stolen foran PC-en sitter en gutt med dialekt nordfra. Han kommer fra Lebesby, og har navnet Daniel Teigen. Nå bor han på studentheimen ved bibelskolen og tar historie ved Høyskolesenteret i Vestfold, ikke langt unna. Her kan en ta en rekke ulike fag.

Han opplever det veldig godt å få bo på studentheimen, og få være en del av et større åndelig fellesskap. I yngre år i Nord-Nor-

ge, der faren var prest, opplevde han at det kunne være stridt når det var så få kristne på hjemstedet.

Det er tredje året hans på Fossnes. Først gikk han på bibelskolen, og i fjor tok han kristendom grunnfag ved NLA i Bergen via internett. – Dette var en god løsning, som også gav mulighet for å få faglig hjelp og veiledning fra lærerne på bibelskolen. I tillegg til noen korte kursdager ved NLA, kunne jeg ta hele studiet over internett fra Fossnes, sier Daniel.

På fritiden er han heller ikke arbeidsledig. Han har nemlig ansvar for kopiering av CD-er i Lekmannsmisjonen. Han mener det er viktig å utnytte moderne teknologi, og spesielt det nye MP3-formatet som en nå kan lagre på CD-ene, eller som kan kopieres til en liten MP3-spiller.

– Bestefar min har fått seg CD-spiller som tar MP3-format, og han ble helt begeistret da han hørte at alle kassetten i skuffen hans kunne lagres på bare én CD. I dette formatet kan en få plass til 30–40 taler på en CD, og det gir veldig muligheter og er svært praktisk i bruk. Det er svært viktig å spre Ordet på «alle vann», som Bibelen uttrykker det. Jeg vil gjerne tilskynde til «piratkopiering» av CD-ene som jeg produserer, sier han med et smil.

Da vi spør om han har et Guds ord å dele med leserne av bladet, minner han om noe som har talt til han fra 1Joh 2:1-2: «Mine barn! Dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Og hvis noen synder, har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, Den Rettferdige. Og han er en soning for våre synder, og det ikke bare for våre, men også for hele verdens».

Rød tråd i undervisningen

Martin Brix kommer fra Egersund og var usikker på hva han skulle finne på sist høst. – Det var flere alternativer mot videre studier eller militæret, men det var noe som sa meg at å gå videre uten å ta et år på bibelskole, ville bli fattig, sier han.

– Jeg visste at på Fossnes ble hovedvekten lagt på bibelundervisning. Det viktigste ved å gå på bibelskole, er å få lytte til Guds Ord. Gjennom undervisningen har jeg fått erfare at Guds Ord er levende og virksomt og skarpere enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom helt til det kløver sjel og ånd, ledd og marg, og dømmer hjertets tanker og råd, sier Martin.

Han har ofte undret seg over hvordan man kan se den røde tråden gjennom all undervisningen. – Den peker på Kristus og hans gjerning for oss og i oss, ut fra Guds Ord. På den annen side har jeg utallige ganger opplevd at det har blitt tatt opp samme sak i to forskjellige timer, med to forskjellige lærere, og med ulike innfallsvinkler. Det viser at lærerne og fagene utfyller hverandre på en tydelig og god måte.

– Utenom timene er det satt av en tid til å studere på egen hånd, og det er en stor hjelp til å repetere det som er gjennomgått i timene. Så har vi kjøkkentjeneste, og vi har også god tid til å dra på turer sammen. I til-

legg blir det en del trening, så jeg har ingen problemer med å få tiden til å gå, avslutter Martin Brix.

*Guds ord, det er vårt arvegods.
Det våre barns skal være.
Gud gi oss i vår grav den ros,
vi holdt det høyt i ære!
Det er vår hjelp i nød,*

*vår trøst i liv og død:
O Gud, hvordan det går,
la dog mens verden står,
det i vår ætt nedarves!
N. F. Grundtvig (Sb. nr. 592)*

Kom avsides med Herren!

- «Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi vandre på hans stier»! (Jes 2:3)
- «Jeg vil lære deg og vise deg den vei du skal vandre, jeg vil gi deg råd med mitt øye». (Sal 32:8)

Vi finner mange løfter i Bibelen om at Gud vil undervise oss. Men for å gjøre det, behøver han redskap og plasser. Ikke minst slike steder hvor vi kan få være litt «avsides», fra alt det vanlige som tar vår oppmerksomhet, så vi kan bli stille og i stand til å høre hva Herren vil si oss. Det er så mye i vårt samfunn som vil ta vår oppmerksomhet, og som påvirker oss. Den Hellige Ånds røst taler i stillheten. Vi trenger derfor å bli stille for å høre.

Jeg vil altså oppfordre, særlig dere som er unge, og som har mulighet til å gå på bibelskole, til å ta vare på den muligheten. At Herren kunne få undervise dere i sitt Ord, det som er fast og sikkert, og som den minste tøddel ikke skal forgå av. Himmell og jord skal forgå, kanskje meget snart, men det usynlige, som Ordet taler om, det skal bestå.

Det er en sak som er viktig for oss: At vi ikke taper vår sjel. Da hjelper det ikke om vi vinner hele verdens rikdom, vi taper likevel. Kanskje synes noen at det skulle være å misse et år av utdannelsen eller noe annet. Men slik skal man

ikke se det, men søke Guds rike og hans rettferdighet først, så skal du få alt det andre i tillegg.

Når Herren underviser oss, er det spennende. Det går ikke alltid slik som vi har tenkt. Ja, det går sjelden slik, kanskje nesten aldri slik vi har tenkt. Vi får lære å kjenne oss selv, og vi får lære å kjenne Jesus! Det er de to viktigste sakene i livet. Begge deler er kanskje like overraskende.

Ungdom og eldre, ta vare på tiden og muligheten til å komme litt avsides og bli undervist. Tenk om det kunne bli som når Jesus tar med seg disiplene til et «øde sted»! Det er velsignet å sitte ned på et «stille» sted og lytte, om Jesus vil være der å undervise oss. Da står det at ørkenen og ødemarken skal blomstre. Måtte du få oppleve det!

Gunnar Nilsson, Nybro i Sverige

Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte

Av Jan Endre Aasmundtveit

I det kjente verset «Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte», av Thomas Kingo, er det mange kristne, til ulike tider, som har funnet håp og trøst, og et vitnesbyrd om sin Frelser som sin ære og sin salighet. Dette verset sier noe vesentlig om livet med Jesus, og noe vesentlig om Jesus. Med enkle ord får Kingo her fram noe av storheten i Jesu navn og gjerning.

Langfredagssalme

Dette verset er imidlertid bare ett av versene i Thomas Kingos mektige langfredagssalme «Bryder frem I hule

sukke». Salmen har til sammen 29 vers, der verset «Skriv deg, Jesus, på mitt hjerte» er nr 15. Salmen er skrevet i 1680-årene, og ble først publisert i Kingos salmebokutkast fra 1689 (kalt «Vinterparten»). Senere ble den tatt inn i den autoriserte salmeboken av 1699 (som på folkemunne ble he-tende «Kingos salmebok»). I Norge var dette verset i lang tid ukjent og glemt. I Landstads Salmebok fra 1869 var de tre siste versene av Kingos langfredagssalme tatt inn (nr 335). Verset «Skriv deg, Jesus, på mitt hjer-te» ble tatt inn i Landstads reviderte Salmebok fra 1920 (nr 312). Visstnok var det W. A. Wexels som gjenoppda-get denne perlen av Thomas Kingo.

Kingo – ortodoksiens salmedikter

Tidsmessig hører Kingo til ortodoksien. Og han er med rette blitt kalt ortodoksiens salmedikter. Samtidig finner vi i hans salmer ikke bare uttrykk for det rent læremessige, men også skildring av det personlige livet med Frelseren. I den siste delen av hans liv – fra omkring 1680 – synes denne siden også å tre klarere fram. Vi ser da også innslag av betraktninger som vi senere møter igjen i pietismen. Det er betegnende at da Johan Arndts oppbyggelsesbok «Den sanne kristendom» (som senere fikk en stor betydning i de pietistiske vekkelse) ble

Det var nå omkring den sjette time: Da ble det mørke over hele landet helt til den niende time. Solen ble formørket. Og forhenget i templet revnet midt etter. Og Jesus ropte med høy røst og sa: Far, i dine hender overgir jeg min ånd! Og da han hadde sagt dette, utåndet han. Men da hovedsmannen så det som skjedde, gav han Gud ære og sa: Sannelig, denne mann var rettferdig!

Luk 23:44-47

oversatt til dansk i 1690, var det Thomas Kingo, som biskop til Fyn, som skrev anbefalingen. Og Kingo forsikrer her at han hadde funnet bare ren ortodoks lære i denne boken. På en særlig måte trer disse trekkene ved Kingo fram i hans langfredagssalme. I denne salmen viser den ortodokse biskop Kingo seg som en ekte pietist. Vi ser her også et eksempel på at disse to retningene, som gjerne framstilles som rake motsetninger, i realiteten må ha levd side ved side, ikke bare i forskjellige sammenhenger, men også i de samme troens folk.

Påskens budskap

Kingos langfredagssalme er den siste i rekken av i alt 17 pasjonssalmer fra Kingos hånd. Gjennom disse pasjonssalmene fører Kingo oss, skritt for skritt, gjennom hele påskens budskap og hendelser fram til Jesu siste lidelse på korset. Vi følger begivenhetene fra Jesus og disiplene synger lovsangen etter nattverden, Jesu gang over Kedron, Jesu kamp i Getsemane, Peters fall og omvendelse, Judas' forræderi osv. Og hele veien ser vi hvordan Kingo, i den første delen av salmen maler Skriftens ord for oss gjennom dens fortelling av begivenhetene, og i den siste delen av salmen anvender dette ordet på seg selv. Dette gjør han, ikke i den forstand at han spør hva dette ordet kan bety for ham, men spørsmålet blir: Hva er min stilling i dette? Hva sier dette ordet til meg? Og Kingos anvendelse av ordet, blir på samme tid den troendes anven-

delse av ordet, eller menighetens anvendelse av ordet. Hver den som synger hans salmer blir stilt overfor spørsmålet: Hva er min stilling i dette?

Den store avgjørelsen

I denne siste av pasjonssalmene når det hele på så mange måter sitt høydepunkt. Vi har nå kommet fram til det helt avgjørende øyeblikk. Det er ikke lenger snakk om ord til eksempel eller advarsel, slik vi møter det i salmene om Peters fall og omvendelse og Judas' forræderi. Nå er det selve livet som står på spill. Ja, ikke bare livet, men den evige salighet. Her skal det hele avgjøres. Den endelige kampen skal utkjempes. I denne salmen er det også som om Kingo ikke lenger makter å følge sitt tidligere mønster, med først fortelling og så anvendelse av ordet. Nå er disse tingene flettet i hverandre gjennom hele salmen. Kingo innleder også salmen ved å henvende seg til sitt eget hjerte:

*Bryder frem I hule Sukke
Af mit dybe hiertes Grund,
Ingen kand min sorrig slukke,
Ingen holde for min Mund!
Thi min Sorg som Hiertet bær,
Og min Indvold i mig skiaër
Skal aff mine Øyne flyde,
Og ud fra min Tunge bryde.*

Videre i salmen følger vi Frelseren fra han dømmes til døden, blir tornekronet, blir naglet til korset, blir spotet av røverne som er korsfestet sammen med ham. Og flere steder benytter

Kingo ord fra Det gamle testamentet for å vise at Jesu lidelse og død på korset nettopp er en oppfyllelse av de gammeltestamentlige profetier, som når Kristus beskrives som «Ormen» som «vriker sig» (Salme 22), som den som «Guds Vredes Perse træder» (Jes 63:3), og som den som slangen «i Hælen beed» (1Mos 3:15).

Jesus fra Nasaret, jødernes konge

Etter å ha beskrevet hvordan Pilatus lar skrive inn på korset «Jesus fra Nasaret, jødernes konge» (Joh 19:19), og hvilken reaksjon dette skaper blant de tilstedeværende jødene, fortsetter Kingo med å anvende dette ordet på seg selv:

*Skriv dig JEsus paa mit hierte,
O min Konge og min Gud!
At ey Vellyst eller smerte
Dig formaar at slette ud;
Denne Opskrift paa mig sæt:
JEsus udaff Nazareth
Dend Korsfæste, er min Ære,
Og min Salighed skal være.*

Hjertets innskrift

Ordet om Pilatus' innskrift, blir for Kingo et ord om Jesu innskrift på hans hjerte. Men det er ikke bare det at Jesu navn må bli preget inn i hans hjerte som Kingo er opptatt med her. Han vil også lære oss hva denne betyr for en kristen – at denne innskriften vitner om og bekrefter at Jesus er hans konge, hans ære og hans salighet. På samme vis som det vitnet for jødene som var til stede ved Jesu korsfestelse. Og

likesom det den gang var mange som ønsket dette Jesu-navnet slettet ut – er det også i den troendes liv mange krefter som ønsker Jesu-navnet strøket bort. Kingo nevner vellyst og smerte. Men så sant Jesus har fått satt sin innskrift på ham, vil ikke disse forholdene kunne utslette det. Gjennom alle ting skal Jesus forbli hans ære og hans salighet.

Mørke og Gudsforlatthet

Videre i salmen blir vi ført enda lengre inn i Jesu lidelse. Gjennom Kingos anvendelse av Skriftens ord blir vi ført videre inn i de rikdommene som dette ordet gir. Soldatenes deling av Jesu klær blir for Kingo til en bønn om å stå kledd i Jesu kledning når han en gang på dommens dag skal tre fram for sin Gud. Menneskenes spott av Jesus der han henger på korset, blir en påminnelse om hans egen spott og skam, og en visshet om at Jesus også har båret denne. Røverens tro og Jesu løfte om at han skal være med ham i Paradis, formes i Kingo til en bønn om at også han må få eie røverens tro og røverens nåde. Solens formørkelse og Jesu ord «Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg» (Mat 27:46) påminner ham om hans egen syndeskyld, og blir et vitnesbyrd om at han på tross av denne skal slippe å bli forlatt i den evige fortapelse. For også dette har Jesus båret.

Knuser slangens hode

I salmens tre siste vers har vi kommet fram til Jesu fullbyrdelse og seier

på korset. Det er i dette øyeblikk at han knuser slangens hode (1M 3:15). Kingo trekker her linjene tilbake til syndefallet, som er selve årsaken til at Jesus går i døden. Tidligere i Kingos pasjonssalmer, og også i denne siste langfredagssalmen, har ordet om slangens bitt i Jesu hæl gått igjen som et tema. Adams bitt i frukten fra kunnskapens tre blir da det bitt som svarer til dette slangens bitt i Jesu hæl. Og for Kingo er dette Adams bitt, og dermed slangens bitt, også hans bitt. Han er selv årsak til Jesu død.

Liv i Jesu død

At Kingos pasjonssalmer (slik vi finner dem i «Vinterparten») ender med Jesu død, kan nok for noen virke tungt og dystert. Grundtvig har også i sin påskemorgensalme «Tag det sorte kors fra graven» en ganske klar henvisning til Kingos langfredagssalme, når han skriver om «Frydesang for hule sukke». Men Kingos langfredagssalme slutter ikke med sorgen over Jesu lidelse og død. Nei, Kingo taler om at han gleder seg i Jesu død, ja, at han har sitt liv her. Ja, lykkelig er den som har fått den samme glede som Kingo her vitner om, og som har fått sitt liv i Jesu død.

*JEsus døer, og Jorden ryster;
O mit hierte skælv du da!
Døer da hen I slemme Lyster;
Døer, og driver langt her fra!
Thi nu døde Gud og Mand,
For dend slemme Lyste-Tand,
Der i Eblet torde bide,
Hvorfor hand leed Dødsens qvide.*

*JEsu, Jeg din Død begræder,
For Jeg der til Aarsag gav;
I din Død Jeg mig dog glæder,
Ja min støv udi min Grav!
Thi mit Liv er i din Død,
Og der hand dit Hierte brød,
Da din søde Naade-Kilde
Mig til Liv opbriste vilde.*

«Far, i dine hender overgir jeg min ånd!»

Salmens siste vers, som også er avslutningen på Kingos 17 pasjonssalmer, tar for seg Jesu siste ord, og hans siste bevegelser på korset. Jesu ord «Det er fullbrakt» (Luk 23:46) ønsker Kingo å gjøre til sine egne når han selv en gang skal dø. Det at Jesus bøyer sitt hode, blir for Kingo en handling der Jesus bøyer seg ned mot ham, og skjenker ham det evige liv. Det synes her som Kingo trekker en parallell til brudgommen i Salomos Høysang. Jesu utånding blir da en oppfyllelse av brudens ord: «Å ville han bare kysse meg...» (Høys 1:2). Her anvendes Skriften slik vi senere møter det i pietismen – hvor Salomos Høysang får kaste lys over, og understreke forholdet mellom Jesus, som brudgommen, og den troende, som bruden.

*O min JEsu, gid Jeg kunde,
JEsu, gid Jeg kunde dog
Døe med samme Ord i Munde,
Hvor med Du din Affskeed tog!
Bøy, O bøy dit Hoved ned
Til mig udi Dødsens sved,
At min Siæl din Kys maa nyde,
Når Jeg skal min Aand udgyde.*

Kjødets begjæring (II)

Av Ole Hallesby

(Forts. fra forrige nr.)

Men hvis du forlanger av de troende at de skal være syndfrie, da forlanger du mere enn Gud. Han har begynt sin gode gjerning i dem, og den vil han ikke avslutte før de er fullkomne og står lytefri for hans åsyn i fryd. Men her på jorden vet han at de ikke når ut over det stykkevis og ufullkomne. Han vet at de «snubler alle i mange ting».

Og dog er det en himmelvid forskjell mellom en frelst og en ufrelst synder. Den samme forskjell som det er mellom det lydige og det ulydige barn. Det ulydige barn gjør ikke bare galt. Det kan ofte være mange gode sider ved det. Og det lydige barn gjør ikke bare det som er rett. Jeg kjenner iallfall ingen slike barn. Men vil du vite forskjellen mellom dem, så gi akt på dem når de begge har begått den samme forseelse. Du har dem for deg og taler med dem om det de har gjort. Det ulydige, barn svarer straks: «– det var ikke meg. Det var han der, som gjorde det –». Det lydige barn lar seg kanskje også forlede en stund til å unnskyldes seg og kaste skylden over på de andre. Men så stanser det plutselig og begynner å gråte og så sier det: – «det var meg som gjorde det».

Et Guds barn er en fattig synder som forgår seg på mange vis hver dag, i tanker, ord og gjerning, men som ikke lenger unnskylder og forsvarer

sin synd, men vender seg til Gud for å si ham sannheten og få tilgivelse for sin synd. Hør det du som ennå lever uomvendt: Det er dette redelige oppgjør med Gud du hele tiden har fryktet. Og du blir omvendt i samme øyeblikk som du velger å være for Guds ansikt med hele ditt liv, det ytre og det indre.

Det redelige Guds barn er ikke lett å trøste, for det frykter for å bedra seg selv. Og spør derfor både titt og ofte: Hvordan skal jeg bli viss på at jeg ikke synder på nåde? Det er jo også en død tro. Om den sier Pontoppidan: «Den døde tro er en falsk innbildning som de ubotferdige gjør seg om å få nåde, ennskjønt de ikke vil omvende seg». Altså klynger også den døde tro seg til nåden, men har allikevel ingen del i den. Derfor spør den redelige sjel med ennå større beven: Hvordan skal jeg bli viss på at jeg ikke lever i en innbildt nåde, men at jeg virkelig har del i Jesu fullbrakte verk?

Hertil vil jeg for det første si: Denne selvprøvelse er rett. Det står jo skrevet: «Ransak eder selv om I er i troen,» 2Kor 13:5. Vår tro skulle nok være sunnere og barnligere hvis vi foretok denne selvprøvelse regelmessig.

Så lenge du går til Gud og sier ham hvordan det går deg i din kamp om dagen, så lenge har du hans runde og milde forlatelse for all din synd. Og det uansett hvor dårlig det går å motstå dine syndige lyster og tilbøyeligheter.

*Hvem vil meg anklage,
og for dommen drage,
hen til Sinai?
Synden jeg bekjenner,
meg til Jesus vender.
Dermed er jeg fri.
Møt meg da på Golgata.
Jesus skal min sak antage!
Hvem vil meg anklage!*

*Hvem vil meg fordømme?
Jesu blodestrømme,
senker meg meg i.
Gud for alle riker,
dømmer selv og sier:
Denne han er fri!
Han er tod i Jesu blod.
Satan, synd og død må rømme.
Hvem vil meg fordømme?*

H. A. Brorson (Sb. nr. 259)

Her har du Guds eget ord å stå på. Og jeg ønsker så inntrengende jeg kan å formane deg til å stille deg der, og ikke la deg rokke fra denne faste grunn, hvilke nederlag du enn opplever, hvor verdslig og lunkent du enn kjenner ditt hjerte, hvor fortvilet det enn står til både i ditt indre og ytre liv. Bekjenn det for Herren, og du har Guds eget klare ord for at alt er deg forlatt. Og det uansett hvordan du føler det i ditt hjerte. Tilgivelsen foregår nemlig etter Guds ord og ikke etter ditt urolige hjertes skiftende fornemmelser.

Min stridende lidelsesfelle! Jeg ønsker å trøste deg med den trøst hvor- med jeg selv er trøstet. Og derfor vil jeg si deg: Mist ikke motet! Strid du

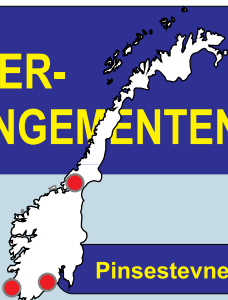
videre selv om det går så dårlig at det synes deg håpløst. Din fortvilelse beror på en liten, men skjebnesvanger misforståelse. Du har visst som jeg, hatt lett for å se på din kamp imot synden som det som avgjør om du er et Guds barn eller ikke. Og da er det vi mister motet og blir fortvilet. Nei, vårt barnekår beror ikke på vår kamp imot kjødet, ennå mindre på vår seier over det. Vårt barnekår hos Gud har lykke- ligvis et solidere grunnlag: «Alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn». Joh 1:12

*Den grunn hvorpå jeg bygger
er Kristus og hans død.
I Jesu pines skygger
er sjelens hvile sød.
Der har jeg funnet livet,
selv er jeg intet verd.
Hva Jesus meg har givet
gjør meg for Gud så kjær.*

Når nå Gud i ditt daglige liv overbeviser deg om at du i deg selv intet er verd, skal du ikke bli fortvilet eller forvirret, men søke inn i Jesu pines skygger. Og der skal du si til anklageren: Det som gjør meg til et Guds barn, er ikke mitt forandrede liv, heller ikke mitt forandrede sinn, men ene og alene dette at jeg har en Frelser som jeg klynger meg til og tar imot som min stedfortreder. Derfor kan heller ikke mitt dårlige liv og mitt fordervede hjerte hindre meg fra å være et Guds barn, så lenge som det ikke er svik i min ånd, så lenge jeg bekjenner for ham alt det som mislykkes for meg både i mitt liv og i mitt hjerte.

SOMMER- ARRANGEMENTENE

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon

GJESTE- TALERE

Gunnar
Soppeland

Finn Widar
Knutzen

Gunnar
Nilsson

Hans Erik
Nissen

2006

Pinnsestevne, Lundheim Fhsk., Moi, Rogaland, 2.-5. juni

Talere:

Lars Fossdal, Dag Rune Lid, Finn Widar Knutzen og Gunnar Soppeland

Påmelding og informasjon:

Karl B. Bø, Nyvollv. 7, 4070 Randaberg,
tlf. 51 41 87 46, mobil 90 54 98 25

Hovedsommerskolen, Fossnes, Vestfold, 12.-16. juli

Talere:

Sigbjørn Agnalt, Hans-Henrik Brix, Lars Fossdal, Jan Ove Heggdal, Gunnar Nilsson

Påmelding og informasjon:

John Flaten, Odinsv. 9, 1811 Askim
tlf. 69 88 32 95, mobil 91 63 64 01

Sommerskole, Laberget, Nord-Trøndelag, 3.-6. aug.

Talere:

Per Bergene Holm, Ingar Gangås,
Hans Erik Nissen og Karl Notøy

Påmelding og informasjon:

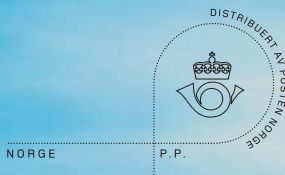
Per Brattgjerd, 7820 Spillum
tlf. 74 27 45 35, mobil 47 05 24 00

Natalia og Vladimir Mozer fra Moldova, er invitert av NLL til å besøke Norge denne sommeren. Vi håper dette går i orden, og at de blir med på sommerskolene.

Informasjon: Bibelskolen på Fossnes, 3160 Stokke, tlf. 33 36 17 76
Internett: www.nll.no, e-post: post@nll.no

Unge og eldre er hjertelig velkomne til samling om Guds levende ord !

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Gateselger, Tiraspol i Moldova. Foto: Jan Ove Heggdal

Hjelpesending til Moldova

Det skal sendes en hjelpesending fra NLL og Nordisk Östmission (NÖ) til Moldova. Det er NÖ i Sverige som tar hånd om selve transporten, og de har allerede samlet mye i en container. Likevel er den bare halvfull, og vi i NLL er spurt om å fylle de siste 6 metrene av den.

Som mange av dere kjenner til, er det blitt opprettet et opplærings-senter i Tiraspol som kalles «Luthersk Senter». Her vil mange av møtene finne sted. Bibelopplæring og mottak for hjelpesendinger vil bli knyttet opp mot dette senteret. I den forbindelse trenger vi en del utstyr både til selve senteret, og for utdeling.

Natalia Mozer har også sendt en liste over utstyr som et barne- og kvinnefengsel i Tiraspol ønsker.

Kan du være behjelpelig med å skaffe noe, evt. gi tips om steder der du tror vi kan få noe av det vi trenger, vær vennlig å gi beskjed.

Utstyr kan leveres til Bibelskolen på Fossnes. Vær snar, og ta kontakt med

Jan Ove Heggdal
tlf. 74 27 50 01/918 31 475

dersom det er vanskelig å bringe det dit, eller du har spørsmål om hva det er mest behov for. **Leveringsfrist: innen 10. april 2006.**

L&E